

У ВИЛИНОМ ГРАДУ

Једног дана,
Мала вила
Чудесан град је саградила.

Између шума
И планина,
Никао град
Права силина.

Све сија, блиста
Без трунке мрака,
Производ чудесног
вилиноског праха.

Малена вила
Закуску спрема,
Позива госте
Са кућног трема.

Стижу животиње
Из шуме, планине
Да виде раскош
Вилине силе.

Хране је било
За све другаре,
На сваком ћошку
Прелепе брвнаре.

Вук и меда
шампањац пију,
крајичком ока
вребају лију.

А лија мудра
Свој посао гледа,
Пије свој пунч
Са пуно леда.

Маленој вили
Срце је пуно
Што пружи свима
Среће зрно.

